

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Se împlinesc două sute de ani
de când a fost întemeiat orașul românesc
al Blajului

În luna Mai 1937 se împlinesc 200 de ani de când s'a așezat în castelul dela Blaj *Vlădica Inochentie Micu*, al treilea episcop al bisericii românești unite cu Roma, care venea dela Făgăraș unde era până la 1737 reședința vlădicilor uniți. În acel an a făcut Vlădica Inochentie planurile noului oraș și a chemat în jurul său orașeni români, meșteri și neguțători, cărora le-a dat loc de așezare și a pus astfel temeliele Blajului românesc.

Ce-a însemnat acest orașel, cu arhieriei, cu cărțurarii și cu școalele sale, în viața poporului românesc de pretutindeni, au spus-o cu prisosință toți scriitorii de istorie ai neamului nostru, în frunte cu d. Nicolae Iorga, marele istoric și cărturar, care a spus despre Blaj că este „pământ sfânt“.

Aflăm din loc sigur că jubileul de două sute de ani dela întemeierea Blajului, va fi prăznuit după cuviință. Pregătirile au și început. P. Sfinția Sa *Mitropolitul Alexandru* a dat arhipăstoreasca sa binecuvântare pentru ținerea praznicului. Serbările se vor ținea deodată cu pomenirea zilei de 15 Mai. Vor veni atunci la Blaj toți foștii săi școlari, aflători în viață, începând cu moșnegii încărunțiți și până la cei mai tineri ucenici.

Ca pregătire a praznicului, în ziua de Duminică, 14 Februarie, va începe la Blaj un șir de conferințe, cu momente din viața orașului și a oamenilor săi mari, cari vor continua în 10 dumineci de-a rândul, până la Paști. Prima conferință o va ținea însuși Excelența Sa Păr. Mitropolit, despre „Arhieriei Blajului și luptele lor pentru românism“. În duminica următoare va urma cuvântul Păr. Vicar Dr. Victor Macaveiu și, rând pe rând, conferințele tot din viața Blajului a profesorilor și altor oameni de carte ai orașului nostru. Conferințele le aranjază Despărțământul Blaj al „Astreii“, în sala festivă a Liceului de băieți, frumos înnoită la serbările din toamnă.

Autoritățile locale, în frunte cu Primăria (pe care o conduce d. Președinte al comisiei interimare *Dr. G. Sărăndanu*) care este mai deaproape interesată, a promis pentru serbări cel mai călduros sprijin.

Blajul este cel mai vechiu oraș curat românesc din Ardeal și din toate ținuturile de dincoace de munți, atâta timp în robia străinului. În celelalte orașe ardelenice stăpâni au fost sașii, ungurii sau săcuii. Numai aici am trăit viață românească deplină. Și de aici au plecat ideile celea mari de redeșteptare a neamului nostru.

Se cuvine deci să sărbătorim, cu toată căldura sufletelor noastre, această veche vatră de românism și de credință străbună. Toți într'un gând și într'o unire, ca totdeauna!

Moartea Arhierelui Ioan Boroș

O nemiloasă și orăcenenă lovitură a morții a smuls din mijlocul nostru pe unul dintre cei mai falnici stâlpi ai Bisericii noastre. Ne-a luat pe preotul cu calități alese și frumoase, pe omul harnic și nelipsit dela datorie, pe priceputul mânăitor al scrisului. Ne-a luat pe binecuvântatul *Ioan Boroș, arhieriu și prepozit în Lugoj*.

Adormitul în Domnul s'a născut în 20 Oct. 1850 în Careii Mari. După tată era din familia nobilă de Ghilvaici. A învățat școlile la Carei și Beiuș. Apoi a fost trimis la înalta școală de Teologie din Viena, unde a luat și primul examen de doctorat. Întors în țară în 14 Nov. 1877 este sfințit de subdiacon și diacon, iar în 27 Maiu, acelaș an, preot celibe.

Simțindu-se lipsa unui preot bun la Zăbrău, episcopul îl trimite acolo, numindu-l paroh, în care slujbă a stat 17 ani. De acolo a fost din nou angajat în Cancelaria Episcopescă în funcția de subnotar și secretar episcopesc.

Marea lui râvnă de a-și împlini datoria cu vârf i-a adus înalta slujbă de canonic, în care a și fost numit în 17 Nov. 1897. Dela această dată, marele bărbat uroă mereu treptele gradelor celor mai înalte din biserică. În 1898 e numit inspector școlar diecezan. Patru ani mai târziu este numit locțiitor de vicar general episcopesc. În anul 1903, dieceza Lugojului prăznuia 50 de ani dela înființarea ei, președintele comitetului de organizare și al acelor care au scos cartea numită „Sematium jubilar“ a fost Ioan Boroș. În acelaș an e numit prelat papal. Sub trei episcopi îndeplinește cea mai înaltă slujbă după episcop „vicar general episcopesc“. În două rânduri, când dieceza era fără vlădică, a fost ales vicar capitular, pentru cărmuirea diecezei. Din 1911 este ales prepozit, cel mai înalt post între canonici. În 15 Nov. 1922 Papa dela Roma îi dă titlul de episcop sau arhieriu. A slujit Biserica sub șase episcopi.

Din partea puterii civile a fost decorat în 30 Dec. 1922 cu „Coroana României“ în gradul de Comandor, și 1923 cu „Răsplata Muncii“ clasa I.

A fost președinte al mai multor societăți pentru înaintarea, întărirea și luminarea poporului nostru românesc, pre-

cum și ocrotitor al orfelinatului județean și al spitalului județean Severin.

A fost un bun pricepător al scrisului. Are 14 cărți tipărite și foarte multe lucrări, cari n'au văzut lumina tiparului. A scris în multe ziare și reviste. A lăsat cea mai mare parte a averii Bisericii, făcând fundațiuni diecezane. A ridicat mai multe cruci în Lugoj. Și tot lui avem să-i datorăm lugojenii bisericuța frumoasă dela cimitirul nostru.

După o viață, cu așa roade frumoase, moare în 29 Ianuarie 1937 în Lugoj. În mormântarea i-s'a făcut în 31 I. La prohod au slujit pe lângă P. S. S. Episcopul Ioan al Lugojului și Canonicii: N. Muntean, Dr. Nic. Brinzeu, Dr. Marinescu, Teof. Orișan, I. Ienea dela Lugoj, Dr. I. Georgescu dela Oradea, Nic. Zugrav dela Lupeni, Vicarii foranici: Muntean dela Timișoara, Ionașiu dela Hațeg, Protopopii: R. Stoica-Lugoj, Iosif Popa-Arad, Aug. Radu-Deva, Val. Paveloniu-Orăștie, diaconi au fost: Dr. Rațiu și Tufescu. Oorul Lyra a dat dovadă de multă pricepere și gust cântând foarte frumos. Toate autoritățile din Lugoj au fost reprezentate la înmormântare. Siciul era încărcat cu multe cununi de flori, aduse de: Capitlul Catedral din Lugoj, Neamurile, Crucea Roșie, Școlile secundare și altele.

Meritele și întreaga viață ale distinsului bărbat le-a arătat printr'o aleasă cuvântare Can. Dr. Brinzeu, în Catedrala din Lugoj.

Lumea, care atingea câteva mii, a petrecut rămășițele pământești ale mortului la cimitir, unde au mai vorbit: D. P. Goanța, președintele Consiliului județean; Canonicul I. Georgescu în numele diecezei de Oradea; D. Gal pentru Crucea Roșie și Pr. Val. Sasu, în numele fostei Reuniuni a învățătorilor din Banat.

Slujba jalnică tânguitoare e pe sfârșite. Lacrimile năpădesc toată fața. Siciul este scoborit în cripta din bisericuța zidită prin bunăvoința sa, și lepedea groasă de piatră închide în tăcere-i tainică corpul nelnsuflețit al Adormitului în Domnul. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Correspondent

GRĂUNTE SUFLETEȘTI

Calea care trebuie s'o urmăm

Scopul educațiunii fiind a face din copiii noștri oameni liberi și independenți, singura cale, pe care putem ajunge la acest scop, este *dedarea copiilor noștri la ascultare și la supunere.*

Precum nu pot trăi copiii, până sunt mici, fără ajutorul părinților, fiind trupește total neajutorati — tot asemenea nu pot trăi ei, devenind mărisori, fără sprijin sufleteșc. Iar acest sprijin sufleteșc, pe care trebuie să li-l dăm noi părinții, este voința noastră tare și neștrămutată. Această voință tare a noastră trebuie să fie parul de care să se sprijine slăbiciunile sufletești ale copilului nostru. Dacă acest par va fi puternic dela început, copiii se vor sprijini de el și ne vor socoti pururea sprijin și ajutor în viață; dacă însă voința noastră va fi slabă, copiii noștri ne vor părăsi dela început și vor rămânea pentru totdeauna fără sprijin sufleteșc. Iată pentru ce trebuie să avem, noi părinții, înainte de toate voință tare, iar pe copiii noștri să-i știm face să se supună necondiționat acestei voințe a noastre.

Încă din vremea când îi ies cei dintâi dinți, va încerca copilul să se sprijine de voința noastră. Dacă ne va afla întâia oră slabi la voință, s'a terminat cu educația noastră, nu vom mai fi în stare să ne conducem și stăpânim copilul.

Și, să nu credeți, că veți ajunge a-l putea stăpâni prin bătaie. O nu. Sunt ele alte mijloace cu cari li putem face pe copii ascultători, afară de bătaie, care nu se va folosi decât în cazuri extreme, foarte

grave și bine motivate, când și copiii trebuie să înțeleagă că merită pedeapsă. Prin bătaie li facem pe copii de regulă mincinoși, așadară să încunjurăm bătaia, intrucât e cu puțință.

O pedeapsă care s'a dovedit foarte bună e următoarea: pe copilul neascultător îl ducem cu frumosul într'o altă cameră și îl lăsăm acolo până se liniștește. Copilul, lăsat singur, trebuie supravegheat într'una. În acest timp, liniștește-te și tu, dimpreună cu soție-ta, și fii atent, ca nu cumva să observe copilul că între tine și mamă-sa este deosebire de vederi. Când observi că, atât tu, cât și copilul, v'ăți liniștit, mergi la copil, însă nu vorbi cu el nici un cuvânt, nici nu-l constrânge să-ți făgăduiască că se va îndrepta, ci prinde-l blând, însă serios, de mână și condu-l, fără de a-i vorbi un singur cuvânt, în camera obișnuită, fiind astfel asigurat pe deplin că ai biruit și că copilul va recunoaște superioritatea ta. Pe urmă tratează cu el serios, însă cu toată dragostea. Și să știi că ai învins tu și că copilul te va recunoaște biruitor și îndreptător al său. Ferice de părinții cari întâia oră au biruit, acestora le este numai jucărie educația mai departe a copiilor.

Se poate întâmpla să mai ai încă odată și chiar a doua, cel mult a treia oră astfel de conflicte cu copilul tău. Bagă de seamă, să ieși pururea tu învingător și atunci creșterea copilului tău e pe deplin asigurată. Tu ești stăpân în casă și nu copilul tău.

Doi lucruri să bagi bine de seamă:

Atâta vreme cât ești iritat, nu porunci nimica copilului tău. Și nici până e iritat copilul, să nu ceri dela el nimica. Trebuie să fii liniștiți amândoi, pentru că să puteți face treabă bună. Numai când ești deplin liniștit, atât tu cât și copilul tău, te poți apuca de marele lucru al educațiunii sau al creșterii.

Al doilea lucru: nici când nu-ți motiva porunca dată copilului tău, pentru că

el nici așa nu va asculta motivul, ci porunca, iar cu cât va crește mai mare, atât va asculta mai puțin motivele aduse de tine.

Sunt părinți, cari nu isbutesc să se ruiască întâia oră în conflictul pe care au cu copiii lor. Unora ca acestora cresc copiii, cum s'ar zice, peste cap, și că nu-i mai pot conduce, și acești copii rămân veșnic neascultători. În casă nu sunt stăpâni părinții, ci copiii. Ce e făcut în astfel de cazuri?

Acești părinți nenorociți nu o pot duce la cale cu copiii lor decât în două forme:

Ori pe cale împăciuitoare, căutând să se înțelege cu copiii lor, din caz în caz. Se înțelege că în cazul acesta conducerea o au copiii în mâna lor și părinții sunt sub ascultare. Însă, cu chiu cu vai, o pot scoate la cale, ca totuși părinții să pe cel puțin — deși de fapt nu sunt — învingători.

A doua cale este a bătaii. Părinții bătăind de seamă că au scăpat frânele din mână, își bat copiii, într'una, de multe ori. Fac asemenea vizitiilor ca numai cu bătaia își pot stăpâni cailor răvași. Vai și amar de capul acestor copii mai ales dacă vreuna din ei mai are nenorocirea să fie și tatăl! Nu e mirare că o astfel de fată, ca să scape de tirania tatălui sau a mamei sale, se căsătorește cu cel dintâi fecior care o cere și, de regulă se nefericește pentru totdeauna, mai ca să scape de bătaile unuia sau a mândurora dintre părinți.

Chiar de aceea, dacă ai scăpat odată frânele din mână, dacă nu voi li conduceți pe copiii voștri, ci ei au început a conduce pe voi, alegeți mai bine calea întâie, a împăciuirii, și, poate, veți duce totuși cumva la cale, cu bună înțelegere.

Părintele Iuliu

Foița „UNIRII POPORULUI“

Maică Preasfântă

De astrele cerești încununată,
De cete îngerești prealăudată;
Maică Preasfântă,
Îngerii 'ți cântă!

Apleacă-ți ochii dulci, plini de iubire,
Spre noi cari te chemăm cu umiltire:
Maică curată,
Nevinovată!

Din zori la asfințit vin sus la tine,
Din plepuri omenești, mii de suspine;
Maică 'ndurată,
Prealăudată!

Te roagă pentru noi, Sfânta Regină,
Maica lui Dumnezeu de daruri plină...
Sfânta Marie,
Mărire ție!

N. Lupu

Intemeietorul Blajului

În anul dela Hristos 1737, într'o frumoasă și senină zi de Mai, când văzduhul și pământul sunt pline de haruri cerești, în fața vechiului castel părăsit dela îmbinarea Târnavelor se oprește un căruț dela țară, prăfuit de drum lung și de goană nerăbdătoare. Vizitului, flăcău voinic în port făgărășan, își mângâie călușelii, iar din căruțul cu otavă de munte, coboară un drumeț în floarea vârstei. El poartă haină neagră, călugărească, pe marginele căreia se țivește, cu sfială, firul roșu al portului vlădicesc.

Cei câțiva rânđași unguri, cari mai păzesc bietele rulni mușegăite, rămân ulmiți de un asemenea oaspe. Crucea de aur de pe pieptul străinului îl turbură peste măsură, și stau întrebători, lipiți de zidurile porții.

Oaspele neașteptat e un arhieru tânăr cu barbă neagră, rotundă, și cu ochii buni, blânzi.

E vlădica românesc *Inochentie Micu*, sosit să-și ia în primire noul domeniul și reședința dela Blaj, din inima Ardealului.

Noul stăpân se adăpostește cum poate, în singura chilie ce-a mai rămas întreagă, cu mobila roasă, leșită de soare. Și întâiul său gând e, să îngenunche cu eucernicie în fața ferestrii bolțite, prin care se întrezărește un petec de ceriu senin și o rază de soare milostivă. Buzele firave de posturi și de rugă-

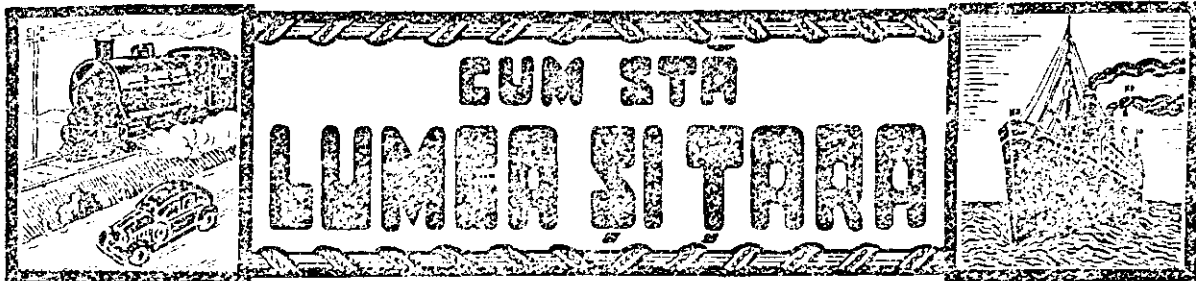
ciuni îndelungate, dăpână o molțivă adâncă ușurătoare. Apoi, mâna cu inelul de păstă leguit se poartă dela frunte la inimă, și de umărul drept la umărul stâng, pecetluind cu semnul sfintei cruci românești o hotărâre și început.

În zilele și'n săptămânile următoare, în cutul arhieru se plimbă într'una peste țară livadă de lângă Târnavă Mare, unde, în măruntă și deasă, năpădind vechi alele petreceri și vetre de șgomotoase petreceri vântorești, înmormântează o lume străină de omenești unguri și suride încrezătoare pentru alii.

Tânărul arhieru se plimbă gânditor. Mergă și mai stă. Măsoară cu ochii pleacă iarăși, rărind pasul. Plănulește.

Apoi, după o trecere de câteva luni, în castelul refăcut în grabă, în sala cea mai largă din etajul de sus, episcopul Inochentie Micu s'a așezat în tronul arhieresc, în toată umbră și strălucire. Alături are camilafca de sărbători și tolagul.

În fața ierarhului stă un arhitect vestit căci vlădica Inochentie vrea să dureze așezarea trairnice, cari sa garanteze trairnicile de veacuri. Planurile sunt făcute după îndrumările stăpânului însuși, care, cu inspirație de profet, gândește la Roma de mâine a neamului său. Sunt planurile Blajului, care va trebui să răsară ca o cetate de vrajă, pe locul de veche case ale iobagilor români de pe Târnavă Secaș.

Ce mai este nou în politică

Primejdia unui nou războiu s'a mai îndepărtat — Au învățat și japonezii să facă politică — Prăpădul din America — Vânturi și furtuni pe mări — Războiul din Spania

Domnul V. Antonescu, ministrul nostru de externe, s'a întors în țară vineri în 29 Ianuarie venind, dela Geneva, unde trimișii tuturor popoarelor, cari fac parte din Liga Națiunilor, au avut iarăși un mare sfat. În gara din București a fost întâmpinat de o sumedenie de persoane însemnate și de ziariști, cari ardeau de dorul să afle, chiar din gura sa, toate noutățile politice de prin străinătate.

Domnul ministru Antonescu a spus, între altele că Turcia s'a împăcat cu Franța în privința petecului de pământ numit Alexandretta, ce se află la granița Siriei în Asia. Tot așa au făcut și Germania cu Polonia, pentru portul Danzig dela Marea Baltică, iar plângerile și suspinele Ungurilor prin străinătate, ca și cererile lor de revizuirea tratatelor, au început să nu mai fie ascultate, decât de foarte puțini, ori chiar de nimeni. De aceea Ungurii, văzându-se părăsiți, în propaganda lor nebunească și mincinoasă, de oată lumea, au început de pe acuma, ca încetul cu încetul, să se apropie de noi, ca să ne câștige prietenia.

Atâtea noutăți a spus întâmpinătorilor săi d. V. Antonescu lăsându-le pe celea mai multe ca să le spună îndată după ce va fi fost primit în audiență de

Maiestatea Sa Regele. În aceeași zi, adevărat vineri când a sosit, d. ministru de externe a avut și o lungă întrevvedere cu d. Tătărașcu președintele consiliului de miniștri.

Schimbare de guvern în Japonia

În Japonia, țara aceea mică, tot mereu scuturată de vulcani, din îndepărtatul Răsărit, care a vărsat atâtea groază în inimile Rușilor și Chinezilor, au izbucnit, de data aceasta nu limbi de toc ce țâșnesc din măruntaele pământului, ci mari nemulțumiri ce au clocotit, ca lava fierbinte a vulcanilor, în inimile unei bune părți din locuitori. Partidul militaristilor, compus din ofițerimea cea tânără, a răsturnat, printr'o puternică și îndemănată lovitură de stat, guvernul Hirota. Mikadoul, adevărat împăratul japonez, a însărcinat pe bătrânul general Ugaki cu formarea unui nou guvern, dar acesta n'a putut liniști mulțimea și mai ales nu i-a putut împăca pe militaristi, așa că a fost silit și el să-și dea demisia. Ba au încercat chiar să-l omoare pe bătrânul general. Acesta, văzând starea grea prin care trece țara sa și lipsa de înțelegere a celor cari i-au provocat această stare, a abzis chiar și de rangul de general. Toate acestea nemulțumiri

sunt semne că și acolo, în îndepărtatul Răsărit, duhul cel rău al drăcescului anarhism a pus stăpânire pe mintea și voința oamenilor. Nu-i mirare, fiindcă pretutindeni lucrul cel rău li mai cu spor decât cel bun, iar mânia sa diavolul cu ascultătoarele sale slugi niciodată nu doarme.

Stricăciunile apelor în America

Revărsarea apelor în America de Nord e îngrozitoare. Peste 900.000 mii persoane sunt fără adăpost, iar numărul morților și mărimea pagubelor, lăcute de apele cari cresc mereu, par'că ar fi prăpădul lumii, cine-le poate ști? Orașe de zeci de mii de locuitori au fost pustiite, câmpii noroite și recolte nimicite. Sute de mii de oameni și-au părăsit tot ce-au avut și-au fugit la munți, iar ploaia cade mereu și învățații vestesc încă timp ploios, așa că apele în loc să scadă cresc neîncetat, spre groaza bieților oameni și spre greutatea țării. Cu adevărat bătaia lui Dumnezeu, peste capetele bieților Americani, fiindcă deodată cu apa și cu focul, încep acum să bântue boalele de tot felul, secerând viețile omenești fără milă.

Furtuni cumplite

Un mare vânt s'a abătut asupra Angliei. Temperatura aerului a scăzut și au început ploile și deodată cu ele și inundațiile ca și în America. Țara Galilor și Irlanda sunt regiunile unde ploaia a făcut până acum cele mai mari stricăciuni. Locuitorii Londrei tremură de frică, fiindcă râul Tamisa, care trece prin mijlocul Londrei a crescut mult, așa că-și varsă apele peste întărituri, împrăștiindu-le prin oraș.

Războiul din Spania merge mai încet, din cauza timpului

Spaniolii se războiesc mereu cu aceeași îndârjire ca și până acum. Generalul Mola a declarat că naționaliștii vor câștiga izbânda asupra roșilor și fără ajutorul batalioanelor germane, cari nici nu

Inochentie vede în pânza viitorului o măiestrie de călugări, lepădați de grijile veacului acestuia și închinați luminării de obște. Vede o catedrală mare, largă și măiestroasă, în care se vor hărăzi atâtea mângăieri poporul o înălțat. Vede străzile de măestri și negustori omâni, cari vor avea să-l dea Ardealului strănoșesc clasa lui de mijloc, pe orășenii de-un team cu gila și cu plugul.

Tinutul din presajmă, ca și pământul tot, din munți în munți, din văi în văi, e românesc și, pe locuitorii lui, arhlerul Inochentie are de partea sa prin aceleași sfleincice simțiri de mai bine, prin sânge și grai.

Crucea și cartea, plugul și dalta de măiestrie! Iată temelurile, pe cari înțelege vlișca Inochentie, să razime pietrele unghilare ale orașului românesc, visat de dânsul. Cruce și nădejdi și mângăieri cerești, cartea de lumină înălțătoare, plugul de belșug pământesc, și unealta de putere orășănească, sunt semnele stemei de nobleț, pe care vrea tinărul prevăzătorul episcop să o așeze pe creștetul durilor și așezărilor ce plănuește.

Și, când toate acestea le simte pornite în un făgaș de înălțare, fiul de țărani întrecător din părțile Sibiului, ajuns să albească putere oarecare în tolagul de arhiepiscop, se vântă cu tot focul sufletului său în vâltoarea optei pentru dreptate, greu batjocorită de cel rău, printr'un prea mășter joc al sorții, deșineau, să atâtea veacuri, puterea lumescă. Inochentie

Micu, mic prin nume și origine, dar atât de mare prin îndrăzneala sa neînfricată de nimic, se înfrige în fața Curții Împărătești din Viena și a Staturilor Ardealului ca român întreg, care pretinde și așteaptă să fie luat în seamă și respectat, dimpreună cu neamul său de mucenici, pe cari îl reprezintă. Cere să fie numit baron, cu scaun și cu vot, în dieta unde se cârmulește soarta Ardealului.

Are tăria, foarte respectabilă în acelea vremi, să înfrunte îngâmfarea celor trei națiuni privilegiate și să pretindă, și pentru neamul său, recunoașterea oficială de națiune.

În cea dintâi ședință a dietei ardelenice care se prezintă, tinărul arhleru, groful și baronul rudii au pus la cale să-l pregătească o primire vicleană, care să-l umilească și să-l descurajeze. Un Bethlen sau un Bánffy oarecare, întimplându-l la ușă pe proaspătul baron și dignitar valah, îl aruncă, zimbând batjocoritor, întrebarea:

— Ce cauți, Saule, în ocoalele noastre?

Vlădicul valah înalță fruntea lată și, înaintând fără teamă spre mijlocul dietei, rostește răspunsul în auzul tuturor:

— Caut mgarul pierduț al tatălui meu!

Dieta Transilvaniei se turbură ca o mare biclăită de furtună și magnații infuriați se avântă să arunce pe fereastră, pe îndrăznețul popă valah. I-a oprit însă privirea de biruitoare liniște a minunatului vlădică. Pe fruntea lui strălucă, în acelea clipe, semeșia de oșel

a legionarilor romani dela Tibra, cari au stăpânit odinioară hoardele barbare ale lumii vechi.

Luptele lui Inochentie Micu au pus atunci temelile programului național românesc, ale cărui fire de neșovăitoare bărbăție și curaj, s'au prelungit până în zilele noastre de glorie și izbândă veșnică.

Marele arhleru a știut în aceeași vreme să țină strâns legate de sine inimile poporului său, care îl iubia cu o dragoste nemaipomenită. Protopopii și preoții îl ascultă cu încredere neșarmurită. Și ajunge un singur cuvânt al arhlerului în săbora dela 26 Ianuar 1738, ca preoții și protopopii cei necăjiți ai iobagilor din Ardeal, să voteze darea culturală de 25.000 floreni, cu cari să se poată începe zidirea mănăstirii și a catedralei din Blaj. Sfântă hotărâre! Căci este cea dintâi licărire făptuitoare a dorului de leșire din bezna întunerecului de veacuri! De atunci înainte, poporul românesc începe să-și vină în fire, începe să se simtă ceva în țara Ardealului, și merge, în necurmata înălțare, tot mai spre soare, mai spre lumină.

Ciădirile așezămintelor naționale din Blaj încep să se ridice chiar sub ochii celui ce le-a visat și plănuit. Păcat, că o soartă neîndurătoare l-a lipsit de fericirea de-a le vedea și isprăvite. Neobositul arhleru, prin luptele și veșnicile sale instanții la cel mare, a ajuns un ghimpe dureros în ochii poporului unguresc.

s'ar afla, de altfel, în rândurile armatei generalului Franco.

Comuniștii rezistă și ei cu multă încăpăținare, mai ales că au primit noi ajutoare din partea Mexicanilor. Totuși, din cauza ploilor și vântului ce s'au abătut și asupra Spaniei, bătăliile nu au putut fi atât de dese și așa de crâncene, ca altădată.

Și pe Marea Neagră furtună

Pe Marea Neagră nu mai pot umbla de câteva zile vapoarele, din cauza unei mari furtuni ce s'a deslănțuit asupra ei. Vapoarele românești stau gata de plecare în port, așteptând liniștirea valurilor, vremea însă e mereu potrivnică, căci cerul ce acopere marea e negru și încruntat.

Sănătatea Sf. Părinte

Cele mai proaspete știri din Italia ne vestesc, că Preafericitul Părinte dela Roma, s'a însănătoșit și și-a reluat iar firul muncii sale grele, ca mai înainte. Ieri dimineață a primit multă lume în audiență.

Amenințată gripa din toate părțile

Gripa este o boală de iarnă, cunoscută mai ales din anul 1918, când ea a făcut pustiri cumplite și în ținuturile Ardealului. Sate întregi au fost greu răvășite de așa numita „boală spaniolă“. S'au umplut atunci cimitirile și au rămas multe case pustii. Azi această boală se numește „gripă“ și își înalță creasta violeană, mai mult s'au mai puțin, în fiecare an. Se arată cu răceslă, cu trohnă, cu gutursi, cu junghieri prin șele. Dacă nu e căutată, se lasă în plămâni, în stomac, și în albe organe din lăuntru. Când apasă de se fastăpânește asupra omului, face mai ales aprindere de plămâni și ucide fără mila. Și nu alege. Ba par'că-i făcătura: se acapă și de oamenii cei mai voinici pe cari încă

fi doboară, de te crucești pe cine duce la groapă.

Scriu gazetele străine că-i plină Anglia de gripași și s'a întins până în Polonia. La noi în țară a prins a se ivi la București, unde din pricina ei au trebuit să fie închise toate școalele. Ea poate să se lătească pretutindeni, că sămânța ei o duce vântul, aerul, și nu poți ști când o nimerești și o sulegi.

Gripa nu are încă un leac anume al ei, o uitore de spărare ca vărsatul, ca grumăzarea sau ca langoarea. Leacul ei este grija bună, patul și prafurile cari fac sudori, ceaiurile herbată-iurile. Cine se simte răcit rău, trebuie să se așeze în pat, fără amănare, și să-o zacă 4—5 zile, o săptămână, ori și mai mult. Ajută ceaiul de teiu, de flori de soc, ceaiul rusesc cu rom, via încălzit cu măsură. Dela farmacie se cere „aspirină“, ori alte „prafuri anti-gripale“.

Luoru de căpetenie: nime să nu se vitejească și să-o poarte pe picioare, că dacă te doboară ea la pat, nu scapi ușor. Umblă cu jalea și cu prohodul după ea. Sătenii mai ales să fie cu grijă, că pe la orașe mai sunt doctori cari o alungă și-i vin de hac. Dar plugarii nu o bagă în seamă și pe mulți îi pornește către cimitir, că-i violeană rău și nărăvașă.

La gripă se adeverește din plin vorba ceea: „Paza bună păzește primejdia rea“.

Bine-ar fi să se ducă pe pustii, dar e bine să-o cunoaștem și să ne știm păzi!

Încăierări la Sașii noștri

Cine ar putea crede că Sașii cei molli și liniștiți din Ardeal de-un timp încoace se arată tot mai bătaioși, luându-se uneori și de grumazi, ei de ei, și ciocănindu-se, ca nește împintenați de

Se pornește un șir nesfârșit și apăsător de intrigi ascunse, de minciuni și de ponegriri, cari scot din mijlocul poporului său pe eroicul păstor.

El este chemat la Viena, la Curtea împărătească. Și nu mai poate reveni niciodată pe platurile atât de dragi inimii sale. Măcar, Doamne, cu cât dor îl doresc preoții, protopopii și credincioșii bisericuțelor de lemn, din văile și munții Ardealului! Puterea ticăloasă și ura rămân biruitoare.

Arhiereul Micu-Clain începe, în ziua de 9 Decembrie 1744, un exil plin de suferințe, fără să aibă, uneori, nici blata pâine de toate zilele, încât e silit să-și vândă chiar și poadoabele și crucea de aur a rangului său, ca să-și ducă traiul chinuit, lângă bisericuța „Madona del Pascolo“ din Roma. Trudnica sa viață se prelungeste, în lipsuri și grele oftări după scumpul său Ardeal, mai mult ca de douăzeci de ani, timp, în care, poporul îl cere zadarnic, în înlăcrimate petiții la Viena și la Roma.

În sfârșit se milostivi Dumnezeu de robul său și a curmat o viață chinuită, chemând la sine, pe acela, care n'a putut dobândi nici măcar un locșor de îngropare în pământul părinților săi! După o boală de trei luni, bătrânul și chinul arhiereu își dete obșteșcul sfârșit în ziua de 23 Septembrie 1768, în pâlpârile jalnice ale unei sărmene lumini de ceară, pe care o ținea nepotul său, Ion Micu.

— „Intru aceea zi, când au murit la Roma episcopul Clain, au căzut în polata dela Blaj, la pământ, icoana episcopului Clain, fiind de față episcopul de-atunci Atanasie Rednic. Icoana aceasta de nimenia mișcată au căzut cu fața în sus, cu picioarele înainte, cu capul către ușe, cum este obiceiul a duce mortul; pentru aceea unii ziceau, cumcă acest semn s'a făcut, pentruca să se arete, că atunci au murit episcopul cel adevărat“ — scrie celalalt nepot al său, teromonahul Samoil Micu, istoricul, în cronica sa bisericească.

Deatunci, Vlădica Inochentie, arzitorul Blajului românesc și al așezămintelor sale naționale, odihnește mântuit de griji și de hărțuielei dnșmănoase, într'o sărăcăcioasă criptă călugărească, sub florile ce-i aștern, cu recunoștință, peregrinul ploși, la Roma, în cetatea de obârșie a neamului nostru.

Vântul cu nori grei de lacrimi dela Apus, mai aduce și acuma, și va aduce, în veci de veci, suspinările de dor după Ardeal, ale martirului nostru național, îngropat departe de țara sa scumpă și dragă, pentru care și-a pierdut cărja și a suferit atâta!.

A. Lupeanu

Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI“

zoiu. Ne aducem aminte din gazetele mai anii trecuți, tinerii lor alcătuiți cete de „hitleriști“ aproape prin toate orașele și satele, purtau cămași verba și cuțite, de nu le mai puteai ajunge la naz. A trebuit să vie cărmuirea statului nostru și să-i mai pună cu botă pe labă, oprindu-le jocul de-a cătania. Pe la Sibiu și prin satele din jur s'a fost acapăt de flacăii noștri și aranjă bătăi, uneori cu spargere de capete și cu altfel de răniri.

Deatunci a cam intrat dihonie între „sasele noastre“ și conducătorii lor și împărțit în tabere, cari se îndușmăneau rău și fac o politică de hărțuială. De parte stă partida conducătorilor vechi de alta „poporul“, sub conducerea lui Waldemar Gust. Bătaioșii sunt cei urmă, cari vreau să conducă ei neamul săseso din țara noastră.

De curând poporalii lui Gust a aranjat la Sibiu o serbare cu program în sala „Unicum“, unde au chemat pe conducătorii vechi în fruntea cărora stă Fabritus. Aceștia, sosind la serbare s'au trezit atacați cu înverșunare de partidul poporului. Când se mănoau în ocări și vorbe grele, deodată a năvălit în sală o ceată de bătaioși și conducerea tinărului Hermann Jekeli de Mediaș și s'a pornit o bătaie și o clăucială ca de orbeți. În loc de arme a folosit scaunele și mobilele din sală tocându-se în cap și sângerându-se. La sfârșit au rămas pe „câmpul de bătăie“ patru greu răniți, cari au trebuit duși la spital, și o mulțime de răniți mai ușor.

Altă clăucială de acest fel s'a întâmplat, tot de curând, la Brașov. Acolo se intrunise un consiliu de judecată al bisericii, care avea să judece pe pastorul luteran Staedl, cel ce este împotrivoire cu episcopul și cu consiliul lor, tot pentru politică. După o răduială a episcopului dela Sibiu, preotii nu mai au îngăduință se facă politică și preotul Staedl a călcat porunca marilor săi, intrând în partidul lui Gust.

În vremea când lucra consiliul de judecată, a năvălit în sală o ceată de bătaioși teroriști, tot sași firește, conduși de un păpucar. Și fiindcă nu plăcea cum este judecată pârâțul, s'a dat iureș asupra judecătorilor, alungându-i afară, pe uși și pe ferestre. Cu scandal mare, se înțelege.

Mai târziu membrii consiliului s'au strecurat totuși înapoi în sală și l-au judecat pe preotul Staedl la pierderea oficiului pe un an de zile.

Precum se vede din celea de mai sus, între Sașii din Ardeal a intrat scârbă mare, ca un semn al vremii de turburare sufletească prin cari trecem.

Cu ce se laudă Englezii?

Un vestit bărbat de stat al Angliei, Chamberlain, a ținut de curând o cuvântare despre politica lumii și spus lucruri nu prea imbucurătoare. Pacea dintre popoare stă atârnată într'un fir de ață și asupra omenirii pârdește o mare primejdie, — zicea celal englez. Primejdia poate să se deslănțuiască în fiecare clipă. Sunt devărat, și câteva semne de întărire a păcii, ca înțelegerea dintre Anglia și Italia.

Ou toate acestea, a încheiat b

batul de stat englez: *Anglia își desăvârșește acum înarmarea sa, care este cea mai mare și mai puternică dintre câte cunoaște istoria popoarelor.* Nici un popor din lume nu se va putea măsura cu Anglia în această privință. Englezii vor fi poporul cel mai înarmat de pe pământ. Această înarmare va fi cel mai puternic stâlp al păcii, se laudă englezul.

Cuvintele lui Chamberlain vor fi ele îmbucurătoare și dătătoare de nădejdi pentru englezi, vorba ceea: Eu nu mă tem de nime, că mi-am găsit ciomag bun. Și vai de cine va cuteza să pomenească de bătaie!

Dar ce vor zice la asta celelalte nații?

Fac și ele la fel: caută care de care ciomagul mai gros. Se înarmează pe întrecute. Și la acest joc îi zic: asigurarea păcii în lume! Iese cam acolo, că te ferești de pârjol tot cu chibritul aprins în mână..!

Lacrimi de durere pentru Ionel Moța și Vasile Marin

În toată țara se varsă lacrimi fierbinți de durere pentru moartea din Spania a tinărului Ionel Moța și a bunului său tovarăș Marin, cari dintr'o pornire atât de înaltă și de curată s'au simțit obligați să meargă peste țări și mări și să lupte, alături de frații latini, cari apără crucea și bisericile împotriva bolșevismului, cutropitor a tot ce este rânduială și tradiție. Pretutindeni se slujesc parastase pentru odihna păciuită a acestor tineri idealști, cari și-au pus mai presus convingerile lor înflăcărâte chiar decât viața pământească.

Trupurile lor vor fi aduse în țară și așezate să odihnească în pământul străbun, pe care l-au iubit atât de mult. Li se va pregăti un mormânt anume, vrednic de suflătele lor vitejești.

Gândul nostru, al celor cari scriem această gazetă poporală, se îndreaptă mai ales către îndureratul părinte dela Orăștie, vechiul și strălucitul gazetar pentru săteni, *Preotul Ioan Moța*, căruia îi împărtășim toată durerea noastră, că a pierdut, prin moartea fiului, cu adevărat „lumina ochilor” săi de tată. Dacă în asemenea cazuri de sfâșietoare jale se poate vorbi de o mângâiere, Părintele Moța o poate avea întregă: din focul sufletului său, totdeauna aprins pentru neam și națiune, foc a crescut..! Noi i-o cerșim dela Tatăl ceresc, ca o alinare.

Rușii bolșevici acasă la ei

Au fost împușcați la Moscva treisprezece condamnați

Bolșevicii din Rusia au ajuns la grele neînțelegeri, ei între ei. Se acuză împrumut de tradare și fac judecăți cu răsunet mare în toată lumea. De curând au stat în fața tribunalului sovietic o seamă de numeroși conducători. Și 13 dintre aceștia au fost condamnați la moarte.

Oei judecați au cerut grație, însă ea nu li-s'a dat. Dimineața, în zori de zi, nenorociții au fost scoși în curtea închisorii și împușcați. Executarea pedepsei au făcut-o 16 soldați chinezi,

sub comanda unui ofițer leton, străin și el. Dintre condamnați 11 s'au dus la moarte cu curaj, unul a început să plângă cumplit, iar al 13-lea a căzut la pământ înainte de ce ar fi răsunat împușcăturile. Soldații i-au trimis glonțul izbăvitor, așa întins la pământ, cum era.

Condamnatul Pjatakov înainte de moarte ar fi dorit să-și vadă soția și să-și ia rămas bun dela dânsa, dar nu i-s'a dat voie.

Spun gazetele străine că bolșevicii vor mai debate în curând încă un mare proces de tradare. El vorba să fie arestată și soția lui Stalin, preaputernicul comunist al zilei. Se vede că așa-i la bolșevici: cei tari de azi ajung ca mâne la zid. Oa iarăși alții să aibă aceeași soartă.

Clipe neuitate

Nu-s prea multe clipele, cari să te complezenscă în așa măsură, cât să nu le mai poți uita. Dar totuși se întâmplă să aibă omul și atari clipe. Și atunci ziua i-ze pare ceas și ceasul minută.

Așa a fost Duminica trecută pentru lumea noastră dela *Dicșosânmărtin*, unde Reuniunea Femeilor Române Unite din Ios (cu dna Genica Tătar la frunte ca prezidență) a aranjat o frumoasă *serbare* religioasă-artistică. Asta cu ajutorul *corului Academiei Teologice* din Blaj, condus de pâr. *C. Cherebețu*, profesor de muzică.

Serbara s'a început la biserică. Răspunzările la Sf. liturghie stujită de pâr. *Dr. Septimiu Todoran* prof. de teologie și supraveghetor al teologilor, împreună cu pâr. *E. Tatar*, parohul-protopop local și pâr. *Damitru Neda*, dela teologia blăjnană, le-a dat corul Academiei Teologice. Și cântau așa de frumos clericii noștri cât să-i tot ascuți și să nu mai pleci din Casa Domnului! La această sf. liturghie predica a rostit-o pâr. *Dumitru Neda*, stăruiind asupra felului cum trebuie să fie întocmită viața femeii ca să fie cu adevărat creștinească. La sfârșitul sf. slujbe s'a sfîșit *noul steag* al Reuniunii Femeilor, — o mândreță ceva mai rar, dăruită de binecredincioasa familie a dnei și dlui *Dr. Cismașiu*, notar public în Dicșosânmărtin. Fapta aceasta frumoasă a prins-o pâr. *E. Tatar* în cuvinte alene și simțite. (Din vorbirea pâr. Tatar știim că steagul a costat 3400 Lei).

Seara, la sala mare a restaurantului „Carpăți”, s'a ținut *serbara* propriu zisă, cu minunate puncte de cor și declamații. (Tinerii leviți Gh. Igast și A. Jidava au vrăjit, în toată puterea cuvântului, mulțimea care ținea sala, cum, înalte de masă, ținea biserică). Dintre cântări „Doina lui Lucașiu” a trebuit cântată și a doua oară. Atât de mult a plăcut publicului. Dar a mișcat toate inimile și balada Brâncoveanului, cu rșchizarea, în versuri și melodii măestru, a răspunsicului sfârșit al lui Constantin Brâncoveanu și al soacilor săi.

Venitul material a fost și el foarte frumos.

O mare adunare a păcii. Roosevelt, președintele Statelor Unite din America de Nord, și-a pus în gând, ca să țină acasă la el o mare adunare a păcii, la care să ia parte trimișii tuturor popoarelor civilizate din lume. Deputatul american Hamilton Fish, la sfatul președintelui, a întocmit de pe acum un fel de program al acelei adunări ce se va ține cât de curând. Lucrul de căpetenie ce se va debate atunci de trimișii popoarelor, va fi: cum s'ar putea întâmpla pacea și buna înțelegere între țările lumii.

Noutăți din „raiul bolșevic”

Ce spune despre Rusia un țăran care a stat 22 ani în Rusia

Zi de zi se aduc gazetele numeroase de știri despre felul cum e viața în „împărăția țărilor” de ieri.

Nu e ziar care să nu spună ceva grozăvenii din Rusia, și, cu toate că țăranul nu prea dă crezare, dacă cineva se află să spună că în Rusia curge lapte și miere, totuși sunt câte unli, cărora, cunoscând Rusia bogată de pe timpul țărilor, le vine greu să creadă stările de azi din Rusia. Am avut ocazia să stau de vorbă cu unii cari, umblând prin Rusia înainte de izbucnirea revoluției, spuneau lucruri cari te bucurau. Treaba însă s'a schimbat, căci unde nu e Dumnezeu, nu e fericire, după cum nu e nici în Rusia lui Stalin, mai marele bolșevicilor.

Dar să lăsăm la o parte toate acestea și să vedem de esle mai proaspete noutăți.

În ziua de 23 Ianuarie a. c. sâmbătă d. m. pela orele 3, chiar când se trăgeau clopotele și se băteau tobele de vecernie, prevedând marea zi a Domnului adsea duminica, sosăște dinspre stația Buru, cu o căruță tânăruț jure de acum 22 ani, care atunci era de 19 ani, tânăr, blajin, plecat în 1915 pe câmpul de luptă la Galiția, *Teodor Pașca din Vălișoara-Aiudului* — zic — atunci tânăr, azi însă îmbătrânit de fericirea trăită în Rusia timp de vre-o 20 ani. Atunci a plecat singur din casa părintească, acum însă se întoarce cu soția și un copil — Ioan — de 13 ani. N'am putut sta de vorbă cu el momenta din cauza ocupațiilor și datoriiilor precești, până luni 25 Ianuarie a. c., când era și el puțin odihnit și mai liber deoarece casa lui era veșnic plină de săteni. În sfârșit luni după mesă m'am dus să-l vizitez și eu. Nu mică mi-a fost surpriza când intrând eu în casă, el se ridică de pe scaun și respectuos salută, iar când zice „Părinte”, i-se umplu ochii de lacrimi și zice „Dumnezeule, mulțumesc-ți că am ajuns să mai văd odată un preot”. Își prezintă soția și copilășul, cu cari greu mă puteam înțelege, deoarece nu știu limba românească, decât rusăște. Iată ce ne spune Teodor Pașca din Vălișoara — jud. Alba — care s'a întors din „raiul bolșevic” după vre-o 20 de ani:

„Am căzut prizonier la Ruși de vre-o 20 și ceva de ani. La început s'a mai putea trăi dar, deând s'au iscat mișcările bolșevice, e vai și amar de zilele sătășnilor. Toată Rusia a fost expropriată de „împărăție” și oamenilor nu le-a mai rămas aproape nimic. Toată lumea — oamenii dela mic la mare — trebuie să muncească pe seama „împărăției”. Dimineața des de dimineață, omul statului e la ușa omului și-l mână la lucru. Nu-l întreabă însă, are ce mânca. — Aici e adevărat bine, în țara Românească, că omul e liber, poate face ce vrea, după munca lui e înstită poate trăi, pe când oamenii din Rusia trăesc din ceea ce primesc dela stat cu mari neajunsuri.

Cel mai groznic lucru pe care l-am văzut este distrugerea statelor biserică și profanarea — spurcarea — lor. Din biserică au făcut grajduri, ba și alte locuri publice. Pe preoți i-au omorât fără erutare, iar celor rămași în viață nu li-se permite să facă slujbe religioase. Acolo să nu te fi auzit că lauzi pe Hristos, cum aud că salută aici copiii la școală „Lăudat să fie Isus Hristos”, că „roși” te omoară pe loc. Am voit de mult să viu acasă, dar lor nu le prea convine să iasă cineva din țara lor, ei se bucură mai mult dacă s'ar găsi cineva să meargă la ei, cesace în situația de azi nu se prea întâmplă. — De doi ani, deând îmi caut și mă pregătesc de drum, dar

abea acum am putut reuși să viu. Dacă n'am scris așeză de 20 ani până acum 2 ani, e dovedă, că nu era chip nici de a scrie din Rusia. Și dacă totuși mi-a reușit să viu, e datorită faptului, că soția mea a avut o mică proprietate pe care am vândut-o și am spesat vre-o 13 mii de bani rusești pe drum. Am fost dincolo de Moscova vre-o 2500—3000 km. Am plecat în ziua de 14 Ianuarie a. c. și am venit 9 zile, ziua și noaptea, încontinuu. Pe soția mea o speriau dincolo, că o să-i fie rău în România, dar s'a somvins chiar ea, să imediat ce am trecut granița la punctul Tighina, toți oamenii de serviciu ne priveau mai cu drag și tratau cu noi foarte omenos, pe câtă vreme dincolo, până și hamalii își aruncau bagajele și își jurau, de să nu fi auzit așa ceva. Ajunși la graniță ne-au vizitat până și la tălpile de ghete, pe cari ni-le-au tras jos, iar banii și ce am mai avut ni i-au luat toți, așa că ne-au lăsat fără nici un singur ban. Când am ajuns în Țara Românească, în care n'am fost decând sunt, am oftat odată și am mulțumit lui Dumnezeu că am scăpat.

Ajunș aproape de sat, încetând căruța, am auzit clopotele dela biserica mea, din satul meu, dar am o nedumerire, par'că nu mai sună ea atunci. Sau mi-se pare mie... Dar este adevărat. Uaui dintre clopote a plesat și el... eu mă reînspoiez după 22 ani, dar... clopotul nostru răpit de unguri nu se va înturza nici odată...

Coroana munților falnici, cari împrejmuesc Vălișoara în formă de cetate, cu două intrări, una dinspre Buru și una prin „cheia” Vălișoarei, par'că s'a mai adunat. Oamenii, pe cari nu-i mai cunosc, par'că s'au făcut mai voioși, iar satul pe care nu l-am văzut din tinerețele mele, par'că s'a făcut mai frumos. Tot schimbări! Dar mă bușură că văd ceace n'am văzut în Rusia, văd biserica care-și ridică falnie turcul spre cer, predominând casele ca un leger păzitor care stă și veghează peste toate sufletele acestei comune. Văd gospodăriile țăranelor noastre; cât de sărae, dar are ceva pe lângă ea: oi, porci, vaci, chiar și bol și cai, lemne de foc, busate prisositoare în hambar, și... în pod un purceluș tăiat precum și alte bucate folositoare pentru trai. La țăranel român e atât pâinea cât și cuțitul în mână, poate să-și taie când vrea și cât vrea. La țăranel rus nu-i așa. El murește pe seama statului toată vara, iar toamna „cei mai mari” îi dau cu „chilu”, apoi răbdarea în Rusia nu-i pe bani. Acum face Dumnezeu ce va vrea, să trăse măcar trei zile liber în țară liberă, pe pământ liber, apoi voia Tatălui.

Iată jelania bietului om ieșit din „raiul bolșevicilor”! Ce păreri despre starea țăranelor noastre care deși în țară liberă, liber pe moșioara lui, îl vezi de multe ori nemulțumit! Traiul minomat și imbelăugat din Țara Românească numai acela îl poate pretui, care a văzut ce e și în alte țări.

Povestindu-mi acest om întâmplările lui din „ferieita Rusie”, am crezut de bine să o dau la gazetă, ca să știe cititorii „Unirii Poporului” câte ceva din Rusia, nu din veștipovești, ci chiar din gura omului care a trăit și a pățit cele spuse aici tocmai în țara lui Lenin.

Preot Ionel S. Păcuraru

Viscol mare în Cehoslovacia. Peste Cehoslovacia s'a abătut un mare viscol, care timp de 4 zile a bătut necontentit în Boemia și Moravia. Deodată cu viscolul a venit și zăpada, care pe unele locuri e de 2 metri. Din cauza vântului și a zăpezii s'au întrerupt legăturile dintre localități.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Din Blaj. Ziua celor „Trei Sfinți Ierarhi” Vasile, Grigorie și Ioan a fost sărbătorită la Blaj cu multă dragoste și reculegere creștinească, atât de tineretul școlar cât și de locuitorii linștitului orașel de pe malurile Târnavelor. Înainte de masă, la sfârșitul liturghiei, I. P. S. Sa Mitropolitul Dr. Alex. Nicolescu, încunjurat de un săbor de preoți a slujit în catedrală slujba parastasului pentru odihna marelui mitropolit Vasile Suciu, dela moartea cărui s'a împlinit la 25 Ianuarie un an de zile.

După aceasta lumea și-a îndreptat pașii înspre sala de gimnastică a liceului „Sf. Vasile” pentru a lua parte la sărbătorirea patronilor Liceului. Programul serbării a fost bine întocmit și bine reușit. Elevul Traian Cosma cl. VIII a vorbit despre „Episcopul martir Inochentie Micu” întemeietorul Blajului, iar Gh. Lelușu cl. VIII, Pavel Barbu cl. VIII, Ioan Pantea cl. VIII, Gh. Radu cl. VII și I. Lipovan cl. VII au declamat poezii în diferite limbi. I. Cupșa cl. VII a cântat la vioară acompaniat fiind de E. Clungan cl. VIII, iar corul liceului condus de d. prof. I. Florea a cântat Imnul regal, Lorelei, Băbuța și un Imn ocazional. Serbarea s'a încheiat prin cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitului Dr. Alex. Nicolescu.

Seara a avut loc „Balul Filantropic” aranjat de profesorii școalelor din Blaj din veniturile cărui se ajută școlarii bolnavi.

Marți în 2 Februarie a vorbit în sala de gimnastică a liceului de băieți d. profesor univ. Marin Ștefănescu despre „Rolul creștinismului în viața noastră națională”. I. P. S. S. Mitropolitul fiind de față, la sfârșitul vorbirii i-a mulțumit din profesor pentru frumoasele gânduri de creștin și român, pe cari a ținut să le sâdească în sufletul tineretului.

O mașinărie care ajută sângelui să circule mai bine. În Milano, un frumos oraș al Italiei, s'a construit, acum de câteva zile, o mașinărie, care, cu ajutorul electricității, face ca sângele să circule cu mai multă vigoare prin vinele trupului omenesc. Mașinăria aceasta a fost făcută pentru Preafericitul Părinte dela Roma, care suferă mereu de chinătoare dureri la picioare și la brațe, fiindcă sângele nu-i circula destul de bine prin partea aceea a trupului. Folosirea acestei iscodiri noi a minții omenești par'că a mai ușurat nișel suferințele Părintelui creștinătății.

Foc mare la o gară din Moldova. La gara Todireni pe linia Dorohoi-Iași s'au aprins de curând magaziiile cu cereale. Focul a cuprins și alte clădiri și, mai pe urmă, chiar și clădirea garii. Au ars 46 vagoane de bucate, cu gară cu tot.

Pentru biserica unită din Brașov. Românii uniți din Brașov au izbutit printr'o însuflețire vrednică de toată lauda și prin însemnate jertfe bănești, să-și clădească un sfânt lăcaș, o biserică de toată frumuseța, care nu este numai o mândrie a lor ci și o podoabă mult admirată a marelui oraș. Ea este așezată în loc de frunte și-și saltă inima de bucurie când o privești. Biserica unită din Brașov este o dovadă văzută, de ce poate să facă un vrednic paroh ca Sf. Sa Păr. Mihail Hodârdu, ascultat și urmat de credincioși. Biserica e gata acum, însă mai are lipsă de sfințele po-

doabe din lăuntru. În scopul sporirii fondului de edificare, parohienii uniți din Brașov au aranjat un concert mare în sala „Astra” unde a cântat d-na Ileana Antonu, soția colonel Antonu, o vestită cântăreață a orașului nostru. La concert a fost de față jumătate foarte multă și aleasă. Iar Românii uniți din Brașov, între cari foarte mulți sunt slujbași și alipire, ce o au pentru biserica lor, arătând plida care trebuie urmată pretatindeni.

Încoronarea regelui Angliei. Regele Angliei se va încorona în 12 Mai anul acesta. La Londra au și început, încă de pe acum pregătirile pentru această mare serbare a poporului englez. Conducător al ceremoniilor este ducele de Norfolk, care a mobilizat o armată întreagă de slujbași, cari să-i fie de ajutor în îndeplinirea grelei slujbe, cu care a fost încredințat de guvernul englez.

Și-a aprins hainele de pe el. Tânărul Iosif Barabas, lucrător la fabrica de cherestea din Gheorgheni, certându-se rău cu gazda unde locuia, pentru niște datorii vechi într'un moment de mare nervozitate și-a turnat o sticlă de benzină peste hainele de pe sine și apoi le-a dat foc. Arzând ca lumânarea și cuprins de flăcări, a început apoi să sblere, ca din gură de șarpe și să alerge tăvălindu-se prin curte, de durere. Abia cu mare greutate vecinii au putut stingea focul, care-l părtoldea de viu. Starea sa e foarte grea. A fost dus la spital, dar nu prea este nădejde de scăpare.

Se scumpesc trenurile. Sâmbătă în 30 Ianuarie s'a ținut în București, la ministerul de comunicații, o consfătuire, în frunte cu d. ministru Franasovici. În acest sfat s'a hotărât că toate biletele de tren pentru călători se vor scumpi cu zece la sută față de prețurile de până acum, iar tarifele pentru trenurile de marfă cu 15 la sută. Nu cunoaștem motivele acestor urcări de prețuri însă este de temut că paguba mai mare va fi tot a călilor ferate. Oamenii își vor trage pe seamă și vor călători mai puțin!

O descoperire înfloritoare. Într'un vagon de clasa III-a al trenului accelerat, care face legătura între București și Cluj, s'a găsit pe o polițioară, învelit bine în hârtii și legat cu sfoară, trupul unui copilăș mort, de curând născut. Anunțându-se autoritățile, s'au început cercetările, dar din lipsă de dovezi nu s'a putut face încă nici o lumină în jurul acestui sălbatic fapt. Cadavrul a fost dus la morgă.

Cum se pedepsesc furturile dela biserici. Înainte cu 4 ani biserica dintr'un sat săcuiesc a fost jefuită de mai multe vase și odore sfinte. Făptuitorul nu a putut fi descoperit atunci. Bănelile cădeau însă asupra unui locuitor din comună care a donat după furt și-a pierdut și el urma. În toamna anului trecut pierdutul s'a ivit în sat, cu gândul că hoția dela biserică s'a uitat. Dar jandarmii au ținut minte și l-au încolțit când se aștepta mai puțin. Hoția s'a dovedit asupra lui și tribunalul din Sf. Gheorghe l-a judecat la șase ani de temniță grea. Încă o adevărită, că nici un păcat nu rămâne nedescoperit și nepedepsit.

Vapoare înecate. Pe Oceanul Atlantic, între Europa și America, de vre-o săptămână încoace furtunile se țin lanț. Valurile celea cumplite au târît în mare primejdie o mulțime de vapoare. Vaporul spaniol „Xantus” a trimis strigare, prin telegrafia fără fir, că se sbate, mânat de uragan, cu cârma ruptă. Vârtejurile l-au smuls și bărcile de scăpare, iar vapoarele

de prin apropiere nu-l pot veni în ajutor din cauza valurilor turbate. Un vapor olandez s'a și înecat, în apropierea fârmurilor portugheze. De soarta celor 23 de marinari de pe vapor nu se știe nimic. Alt vapor, cu numele „Ingrid“, norvegian, încă s'a scufundat. Vaporul de călători „Aquitania“ a sosit la New-York în America de Nord cu întârziere de 36 ceasuri, după o luptă cumplită cu oceanul înfuriat.

Sătenii cari cer școală. Mai aflăm și câte-o știre îmbucurătoare, între atâtea rele câte se aud. Locuitorii unui sat mic și ferit de lume din județul Botoșani, pe nume Talpa, ținător de comuna Biândești, cari, datorită cine știe cărei împrejurări n'au avut școală până acum, s'au sculat cu tînăr și bătrîn și s'au dus în delegație mare la prefectul județului, pe care l-au rogat să le înlesnească și lor o casă de învățătură, ca să nu le mai crească copiii ca dobitoacele, ori să fie siliți a alerga pe la școlile din satele vecine. Sătenii din Talpa au declarat că sunt gata la orice jertfe, numai să-și poată avea și ei școala lor, ca toată lumea. Au văzut că astăzi fără școală nu se mai poate trăi. Bun înțeles că județul a făgăduit tot sprijinul și ei vor avea în curînd lumina dorită.

Impotriva hoților de timbre. Ce, și timbrele se fură? Și încă cum? Cu timbrele fiscale mai ales se făceau până acum grozav de multe tâlhării, fiindcă funcționarii necinstiți le deslipseau și le foloseau a doua oră. Ei bine, de aci înainte nu vor mai putea trăi hoții de timbre. Noile timbre fiscale sunt tipărite pe hârtie atât de subțire, încât dacă se deslipesc, re rup, iar culorile timbrului deslipit rămân pe hârtia de pe care s'au deslipit, și apoi dacă le lipești pe a doua hârtie, timbrele sunt mult mai alburii. Așadară s'a aflat ac și de cojocul hoților de timbre fiscale.

Două ceasuri în copac de frica lupilor. Unul notar pensionat, mergînd în săptămîna trecută de la Câmpeni spre Turda, lângă o pădure l-au leșit în cale doi lupi. De groaza lor s'a urcat într'un copac de la marginea drumului. Și, timp de două ceasuri, a văzut cum îi pîndesc flarile flămânde sub copac, ciănțîndu-și colții și urlînd. Apoi, spre norocul lui, a trecut un automobil pe șosea și lupii au fugit. Era și vremea, căci bietul drumar, ne mai putîndu-se ținea în copac, a căzut la pămînt, leșinat. Aproape mort l-au cules nește oameni cu carul și l-au dus la Turda și de-acolo cu autobusul la Cluj, unde zace acum, bolnav greu, de spalma îndurată și de frig.

Co poate face stăruința. Văduva unui negustor din Plevna (Bulgaria) a isprăvit cu țesutul unui tapet persian, la care a lucrat 50 de ani. Tapetul are 54 metri cvadrați, și văduva a întrebunțat la țesut numai lîna cea mai fină și culorile cele mai frumoase. Acest tapet este o minune de frumusețe. S'a apucat de el îndatăce s'a măritat, în anul 1885, și l-a terminat în anul 1935. Și, ca să vadă cetitorii noștri, ce mari patrioți sunt bulgarii, cum își iubesc ei de mult țara, le șoptim că văduva aceasta nu-și vinde tapetul ci l-a lăsat prin testament Muzeului Național din Sofia. Câtă stăruință și cât patriotism în pilda acestei văduve!

Iubiți cetitorii!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Pămîntul roditor

Încă din vremurile cele mai vechi, oamenii și-au dat seama, că plantele numai așa pot crește, dacă se găsesc într'un pămînt bun, pămînt roditor.

Pămîntul roditor este pătura cea mai de deasupra a scoarței, în care se poate trage breazdă cu plugul și în care semințele pot să incolțească.

Nu orice pătură de deasupra scoarței pămînteste roditoare. Sunt pături tari, pietroase, în cari nu putem ara și în cari semințele nu pot să incolțească. Acestea pături nu sunt roditoare. Pot deveni însă roditoare prin sfărîmarea pe care o suferă la suprafață.

Sfărîmarea sau mărunțirea dela suprafață a păturilor scoarței pămîntului se poate face în mai multe chipuri.

1. *Căldura și frigul* pricinuesc sfărîmarea pămîntului. Cu cât deosebirea dintre căldură și frig este mai mare, cu atât sfărîmarea păturilor pămîntului este mai puternică.

2. *Apa* încă ajută sfărîmarea pămîntului. Apa de ploaie, străbate în pămînt și când e frig, aceasta apă îngheață și se mărește, despiciînd pămîntul în bucăți. Printre acestea bucăți, apa pătrunde și mai adînc, continuînd sfărîmarea.

3. *Vîntul* isbind într'una asupra păturilor de deasupra ale scoarței pămîntului, le rupe în bucăți și le rostogolește la vale în formă de sfărîmături.

4. *Plantele* își vîră rădăcinile adînc în crepăturile pămîntului și îngroșîndu-se lărgesc acestea crepături, sfărîmînd pămîntul.

5. *Animalele* cum sunt șoarecii, cărțițele, rîmele și altele găuresc într'una pămîntul. În acestea găuri intră apă, care îngheață și lărgesc găurile, sfărîmînd pămîntul.

Sfărîmăturile pricinuite de căldură sau de frig, de ape sau de vînturi și de plante sau de animale, ori rămîn pe loc, ori sunt transportate în alte părți dînd naștere la straturi nouă de pămînt.

Transportarea dintr'un loc într'altul a sfărîmăturilor de pămînt se poate face cu ajutorul apei sau a vîntului.

Nu toată apa de ploaie intră în pămînt. O parte din ea se scurge pe fața pămîntului în formă de paraie.

Aceasta apă spală toate sfărîmăturile dela suprafața scoarței pămîntului și le duce la vale, așezîndu-le în straturi noi.

Vîntul încă ia sfărîmăturile dela fața pămîntului și le duce în alte părți, unde le așează în straturi noi.

Din cauza transportării sfărîmăturilor, scoarța pămîntului rămîne degolită, așa că sfărîmarea se poate continua mai departe.

Din sfărîmăturile păturilor scoarței

pămîntului se formează pămîntul în care se va putea ara și în care semințele vor putea să incolțească.

Totuși acest pămînt încă nu e roditor, căci nu cuprinde hrana trebuincioasă pentru creșterea și dezvoltarea plantelor. Pentru aceasta trebuie să se amestece cu diferite materii putrede.

Materiile putrede, fie din animale, fie din plante, îl îmbunătățesc și îl fac roditor.

Ion Popu-Câmpeanu

Bateriile Anodice „Dura-Rex-Triple“

Dacă doriți ca întreținerea aparatului de radio la baterie, să vă reclame sume mici.

Dacă doriți o audiere neîntreruptă de „încărcarea“ acumulatorului.

Dacă doriți comoditate, economie și satisfacție.

Atunci întrebunțați în locul acumulatorului bateriile uscate

„Dura-Optima“

iar ca baterii anodice

„Dura-Rex“

pentru aparatele de radio până la 3 lămpi și

„Dura-Rex-Triple“

pentru aparatele de radio dela 3 lămpi în sus.

Pentru informațiuni mai detaliate adresați-vă **UZINELOR-DURA S. A. Timișoara.**

Judecătoria mixtă Blaj secția cf.

Nr. 1224-1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoare Banca Patria s. a. din Blaj repr. prin Eugen Moldovan avocat în Blaj contra urmăriților: Anica Dobărtă măr. Man și Iacob Man domiciliat în Cisteiul-român.

Judecătoria

A ordonă licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cisteiul-român circumscripția judecătorei mixte Blaj Caprinse în c. f. a comunei Cisteiul-român No. C. F. 38, 69, 134, 432, 150 și 360.

Top.	289	in val. de 1000 L. pr. de str.	750 Lei
"	290	" " " 2000 " " " "	1500 "
"	382	" " " 800 " " " "	600 "
"	709	" " " 2000 " " " "	1500 "
"	755	" " " 800 " " " "	600 "
"	1004	" " " 3000 " " " "	2250 "
"	1118	" " " 1000 " " " "	750 "
"	1393	" " " 1200 " " " "	900 "
"	1783	" " " 800 " " " "	600 "
"	757	" " " 600 " " " "	450 "
"	1619	" " " 1200 " " " "	900 "
"	1651	" " " 800 " " " "	600 "

756	800	600
383	1000	750
385	1200	900
758	2000	1500
1003	600	450
1462	2000	1500
1595	1600	1200
1595	1000	750
1782	800	600
360	1000	750

FF. 360 Pășunat val. de 1200 Lei p. de st. 900 Lei pentru incassarea creanței de 44,179 Lei capital, 3% interese dela 7 Aprilie 1934, și 703 Lei cheltuelile cererei de licitație și celea cari se vor mai ivi.

Licitațiunea se va ține în ziua de 17 Februarie 1937 ora 11 a. m. în localul secției c. f. a Judecătorei mixte Blaj.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depositeze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar s'au în efecte de cauție socotită după cursul fixat în § 42 legea LX din 1881 s'au să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile delictației § 147, 150, 1706, legea LX din 1881 § 21 legea 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare la același parte procentuală a prețului ce a oferit § 25 XLI 1908.

Dată în Blaj la 30 luna Mai 1936.

m. p. **Eugen Ghețu** m. p. **Arthur Beran**
judecător dir. cf. f. fond.

(568) 1—1

**POSTA
GAZETEI**

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Stan Alexandru, Oficiul parohial Sănmărtinul de Câmpie, I. Bărbat, Nistor Augustin, Ciungan Ioan, Teodor Șuș, Dumitru Ionuș Sescu, Elisabeta Pelle, Ioan Coman, Șofron Deac.

Câte 150 Lei: Dechi Chirilă I. Ioan, Pascu Moldovan, Bot Ioan, Augustin Rășniță, Alec Precup, Adam Rădută, Cioloca Simion, Dr. Eugen Sămpetean, Văd. Luiza Cocian, Adam Dunca, Crișan Emilian, Sanislav Vasile, Victor Micu, Țălan Dumitru, Văd. Elena Dăian, Demeter Ioan, Hopârtean Tănăsie, Dr. Francisc Cojocoa, Banca comercială Rom. București, Pop Pamfil, Ștefan Roșian, Oltean Traian, Iosif Gal, Ioan Moldovan, Betea Vasile, Deac Ioan, Teofil Hossu, V. Bărbat, Silviu Pauletti, Chira Vasile, Matei Nicolae, Boar Vasiliță, Pavel Sletescu, Cucerzan Romul, Silvia Barna, Nicodim Mărza, Cristofor Turcea, Gheorghe Bărbuțiu, Ioan Băclă, Vasile Varro, Gheorghe Sfetcu, Ioan Stoia, Cadar Gheorghe, Văd. Maria Bogdan, Florian Dârlea, Andrei Blaga, Ioje Netedu, Mihai Erdeș, Iovănuț Ioan, Ieronim Morariu, Gheorghe Medoiz, Valeriu Besu, Ioan Chețan, Turcu Dumitru, Suci Nicolae, Antoniu Băliban, Ghiță Mărza, Gheorghe Maody, Nicolae David, Liviu Brânzeu, Ioan Ciortea, Biserica din Măgina, Laurențiu Stâncel, Traian Lazar, Traian M. Ștefu, Aurel Horvat, Ioan Ioanette, Vasile Crișan, Nicolae Popa, Ioan Popa, Valeriu Florian, Pomp. Simonetti, Ioan Velicea, Ioan Filip, Eugen Bărsan, Emanoil Crețu, Toma Oprean, Oficiul paroh. Tohanul vechiu, Of. paroh. Șinca Veche, Of. protopopesc Turda nouă, Of. paroh. Micuș, Parohia Poiana Mărului, Ioan Moldovan, Teodor Branea, Ioan Mihai, Virgil Negrea, David Suci, Rusu Gheorghe, Pop Gheorghe.

Of. paroh. Șona, Curat. bis. Bărdești, Bazil Comes, Ioan Ciamașiu, Melinte Pop, Of. paroh. Adămuș, Curat. bis. Bociaș, Moldovan Aron, Curat. bis. Hărănglab, Aurel Tămaș, Of. paroh. Subpădure, Augustin Rășniță, Vasile Damian, Emil Damian, Ioan Morariu, Of. paroh.

Socol, Of. paroh. Cergăul mic, Ioniță Brad, Gânța Gheorghe, Ioan Crăciunean, Moldovan Victor, Ioan Oprinca, Ioan Racoțian, Iuliu Grama, Of. paroh. Comori, Alex. D. Donescu, Victor Fărcaș, Sevu Tămovean, Of. paroh. Mura-mare, Ioan Chirilă, Ioan Coman, Of. paroh. Bogata, Ioan Mihălțan, Teodor Nagy, Vasile Stoian, Of. paroh. Biertan, Adrian Oțoiu, Victor Pop, Iosif Rusu, Aurel Măsarui, Oct. Dragoș, Of. paroh. Petrilaca, Liciniu Papiu, Laurean Marian, Antoniu Tămaș, Vasile Coman, Ioan Todoran, Zaharie Hentea, Bis. Alba-Iulia-Maieri, Bis. Bărbant, Martin Socaciu, Nicolae Crețu, Bis. Micești, Liviu Dumitrean, Alex. Tărnăvean, Aldea Ioan, Of. paroh. Cătina, Ioan Crișan, Of. paroh. Miceștii de C., Negrea Traian, Vasile Rusu, Nicolae Fechete, Pop Ioan, Nicolae Țărean, Vasile Șerban, Of. paroh. Fărău, Nicolae Galea, Iuliu Popa, Petru Hălum, Of. paroh. Silvașul-Român, Gavril Metea, Gheorghe Nicolau, Of. paroh. Herghelia, Ioan Mocan, Of. paroh. Șincai, Iosif Mihălțan, Ioan Borza.

Cu 200 Lei: Ioan Traușan, Of. paroh. Chieșd, Lazar Vermeșan, Crăciun Alexandru, Ludovic Graur, Ilea Casian, Frenț A. Cojocariu, Vasile Bărbat, Of. paroh. Londroman, Ioan Barna, Of. paroh. Urca.

Cu 300 Lei. Gheorghe Bozocoa, Golgotz Petru, Catona Aurel, Constantin Iancu, Tiberian Alimpiu, Anton Gurgică, Dumitru Silagy, Hodoș Gheorghe, Ioan Pop, Ioan Moldovan, Șișet Nicolae, Mili Domșa, Nicolae Bălcăcian, Soțan Petru, Parohia Abrud, Gheorghe Cerghizan, Of. paroh. Rebrîșoara, Of. paroh. Câmpul lui Neag, Nicolae Platon, Iacob Bucur, Ioan Rinea, Ilie Pop, Nicolae Spătariu.

Alte sume: Avram Vasile I. Ioan 50; Hârceagă Manoilă 90; Ioan A. Fodor 153; Vasile Mărginean 50; Luca Zosin 50; Chișiu Alexandru 50; Coriolan Blagoe 225; Silvestru Horhat 40; Neamțu Filofteiu 220; Cocoară M. Ilarie 46; Pol Ioan 100; Ana Comșa 40; Gavril Truția 500; Tanase Inbuzan 120; Petre G. Agu 40; Ioan Crăciunel 62; Iacob Burzu 180; Cosmuța Ioan 100; Filip Dumitru 500; Peșre Ionaș 45; Butiurca Ioan 50; Crișan Aurel 100; Damaschin Jurjica 70; G. Fichiosi 225; Moise Tabacu 400; Nicolae Ticaciu 1376; Ana maior Hurubean 960; Buruian Eftimie 85; Gheorghe Bone 735; Cobliș Ioan 40; Vasile Chindriș 244; Popa Dumitru 136; Andrei Culic 151; Gheorghe Balint 201; Nic. Bagiu 246; Susana Tatar 152; Ioan Vereș 86; Teodor Galea 152; Asoc. min. Albini Zlatna 5520; Teodor Torje 500; Zaba Ioan 220; Albina Sibiu 1500; Mih Andrei Căliman 110; Popa Partenie 81; Modi Aurel 86; Of. paroh. Budești 266; Miron Baci 90; Orian Iacob 50; Biserica Vințul de jos 100; Of. paroh. Urca 220; Alex. Samoilă 160; Miron Radu 120; Of. paroh. Gâmbuț 144; Virgil Papiu 123; Of. paroh. Oarba de M. 227; Bis. greco-cat. Ighișul Nou 220; Emil Mureșan 120; Nicolae Cozma 162; Laurențiu Pop 730 Lei.

Administrația Centrală Capitalară, Blaj

No. 29—1937

Concurs

Cu terminul de 15 Februarie 1937 se poartă publică concurs pentru ocuparea unui post de practicant la fermele fundamentale pendinte de Metropolia Blajului.

Practicantul va putea fi repartizat după necesitate, la oricare fermă.

La acest post pot reflecta absolvenții unei școli inferioare, ori medie, de agricultură sau horticultură. Preferință vor avea concurenții cu oare care practică în agricultură.

Cererile se vor înainta pe adresa Administrației Centrale Capitalare, însoțite fiind de următoarele acte:

1. Extras de naștere. 2. Certificatele de studii. 3. Certificate despre eventuala practică făcută după terminarea studiilor. 4. Atestat de moralitate dela preot.

Namirea este provizorie, iar definitivarea urmează după cel puțin un an, în cazul concurențial va corespunde.

Blaj, 20 Ianuarie 1937. (565) 2—3

Oficiul parohial gr. cat. Șăușa

Nr. 2—1937

Publicare de concurs

În numele curatoratului bisericesc greco-catolic din Șăușa, protopopiatul Târgu Mureș, subsemnatul publicăm concurs pentru ocuparea postului de cantor la biserica greco-catolică din Șăușa, pe ziua de 7 Februarie 1937, până la care dată reflectanții sunt invitați și înainta cererile, cu anexele legale, oficiului parohial gr. cat. din Șăușa, jud. Mureș, p. Niraștau. Emolumentele sunt 8 jug. cad. teren folositor și terțialitatea stolarelor. Reflectanții sunt invitați, a se prezenta până la acea dată, la slujbele din duminică și sărbătorii pentru a-l auzi și a-l putea aprecia credincioșii.

Vor fi preferați reflectanții capabili a conduce corul bisericesc format deja.

Șăușa, la 6 Ianuarie 1937.

A. Nașcu

curator

A. Precup

paroh

(557) 3—3

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1937

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la **12 Lei exemplarul**. Cine-l cere prin poștă va mai trimite doi Lei pentru spese. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri.

Pe așteptare, nu putem trimite calendarele!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela **Redacția și Administrația „Unirea Poporului“**, Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.